

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. juna 2014. god.
Br.ref.:RK649/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI93/12

Podnosilac

Imer Ibriqaj

**Ocena ustavnosti odluke br. 03V-115 Skupštine Republike Kosovo
od 4. juna 2009. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Imer Ibriqaj (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u Glogovcu.

Osporena odluka

2. Podnosilac u zahtevu posebno osporava odluku br. 03V-115 Skupštine Republike Kosovo (u daljem tekstu: Skupština Kosova) od 4. juna 2009. god.
3. Međutim, poslednja odluka u ovom slučaju je odluka A. br. 594/09 Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 23. februara 2011. god., koju je podnosilac primio 13. septembra 2012. god.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene odluke Vrhovnog suda Kosova.
5. Bez obzira na to, podnosilac je u zahtevu osporio odluku br. 03V-115 Skupštine Kosova od 4. juna 2009. god.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na članu 113. 7 Ustava, članu 47 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

7. Podnosilac je podneo zahtev 20. septembra 2012. god.
8. Dana 31. oktobra 2012. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI93/12, imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI93/12, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Enver Hasani.
9. Dana 26. novembra 2013. god., Vrhovni sud je obavešten o zahtevu.
10. Dana 11. marta 2014. god., Veće za razmatranje nakon razmatranja izveštaja Sudije izvestioca iznelo je Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Prethodni slučaj podnosioca pred Sudom

11. Dana 18. marta 2011. god., Ustavni sud je u prethodnom slučaju podnosioca br. KI34/09, tj. njegov zahtev za ocenu ustavnosti odluke Skupštine Kosova br. 03V-115, od 4. juna 2009. god., proglasio neprihvatljivim.
12. U tom slučaju, podnosilac je tvrdio da je imenovanje aktualnog Narodnog advokata "nezakonito i nepravično". U tom smislu, Sud je našao da podnosilac zahteva nije iscrpeo sva delotvorna pravna sredstva prema primenjivom zakonu, kao što je propisano članom 113. 7 Ustava i članom 47. 2 Zakona, jer se slučaj nalazio u toku pred Vrhovnim sudom. Navedeni postupci su okončani usvajanjem odluke A. br. 549/09, Vrhovnog suda Kosova koju podnosilac

zahteva osporava u ovom zahtevu.

Pregled činjenica

13. Dana 13. marta 2010. god., podnosilac je podneo svoj zahtev Skupštini Republike Kosovo nakon objavljenog konkursa za upražnjeno radno mesto Narodnog advokata.
14. Dana 18. maja 2010. god., Komisija za izbor je predstavila svoj izveštaj Skupštini Kosova, preporučujući tri (3) potencijalna kandidata za poziciju Narodnog advokata. Pored izveštaja, Komisija za izbor je takođe priložila listu bodova za dvadeset tri (23) kandidata koji su intervjuisani.
15. Podnosilac zahteva se nije nalazio među dvadeset i tri (23) kandidata koji su pozvani na intervju.
16. Dana 4. juna 2010. god., Skupština je održala sastanak u cilju izbora Narodnog advokata. Istog dana, predsednik Skupštine je doneo odluku br. 03V-115, i imenovao Narodnog advokata Republike Kosovo.
17. Podnosilac zahteva je u vezi sa procesom izbora uložio žalbu Skupštini Kosova i međunarodnoj civilnoj kancelariji.
18. Dana 29. jula 2009. god., podnosilac zahteva je pokrenuo upravni postupak pred Vrhovnim sudom.
19. Dana 23. februara 2011. god., Vrhovni sud (odluka A. br. 594/09) odbacio je tužbu podnosioca zahteva, izjavljujući da je imenovanje Narodnog advokata nadležnost Skupštine Republike Kosovo.
20. U gore navedenoj odluci, Vrhovni sud dalje tvrdi: *“U skladu sa odredbama člana 9. stav 3 Zakona o upravnom sporu (Službeni List SFRJ, br. 4/77), zakon primenjiv u skladu sa članom 145. stav 2 Ustava Republike Kosova, o pitanjima o kojima direktno, na osnovu ustavnih ovlašćenja, odlučuje Skupština Kosova upravni spor se ne može odvijati”*.

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva tvrdi da je njegov zahtev „nezakonito“ odbijen od strane Skupštine Kosovo i imenovanje Narodnog advokata je *“sprovedeno na nezakonit i nepravedan način”*.
22. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda da vrati u prethodno stanje slučaj KI34/09, izjavljujući da je Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KI34/09 *“bilo uručeno podnosiocu zahteva 11. septembra 2012. god., i da je zbog toga podnosilac izgubio svoje pravo na žalbu na ovu odluku pred Ustavnim sudom”*.

Ocena prihvatljivosti

23. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da sudi žalbu podnosioca, potrebno je da prvo ispita da li je on ispunio uslove prihvatljivosti određene Ustavom, i dalje navedene u Zakonu i u Poslovniku.

24. U ovom pogledu, Sud se poziva na član 113. 7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

25. Štaviše, Sud se poziva na član 49 Zakona koji propisuje:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog”.

26. U ovom slučaju, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka, da je iscrpeo sva pravna sredstva propisana članom 113. 7 Ustava i da je zahtev podnet u zakonskom roku od četiri meseca u skladu sa članom 49 Zakona.

27. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36 (1) c) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve

...

(c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan”.

28. Sud podseća da ne deluje kao sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud o ljudskim pravima [ESLJP] 1999-I, vidi takođe Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. 70/11, podnosioci zahteva Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.).

29. Štaviše, zahtev ne ukazuje da su redovni sudovi delovali na proizvoljan i nepravičan način. Nije uloga Ustavnog suda da zameni svoju ocenu činjenica sa ocenom redovnih sudova i, kao opšte pravilo, to je dužnost tih sudova da ocenjuju dokaze dostavljene pred njima. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci pred redovnim sudovima bili pravični u svojoj celini, uključujući način na koji su dokazi uzeti (Vidi slučaj Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. god.).

30. U ovom slučaju, Sud primećuje da su procesne garancije na pravično i nepristrasno suđenje kao što je propisano Ustavom i Konvencijom ispunjene; nema tragova proizvoljnosti od strane Vrhovnog suda. Štaviše, Sud smatra da je odluka Vrhovnog suda dovoljno obrazložena i koherentna, jer objašnjava

podnosiocu zahteva nadležnost Skupštine u vezi sa procesom izbora Narodnog advokata.

31. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja, ne može samo po sebi da pokrene argumentovani zahtev o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], Ustava (Vidi takođe Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. god.).
32. U ovim okolnostima, podnosilac zahteva nije potkrepeo svoje tvrdnje o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], Ustava, jer činjenice koje je izneo ni na jedan način ne pokazuju da su mu redovni sudovi uskratili prava garantovana Ustavom.
33. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba biti odbijen kao neprihvatljiv u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika.
34. Pored toga, u vezi sa zahtevom podnosioca da se vrati u prethodno stanje slučaj KI34/09, Sud uzima u obzir član 50 Zakona, koji propisuje: *“Ukoliko podnosilac nije bio u mogućnosti da podnese podnesak u predviđenom roku bez svoje krivice, Ustavni sud je dužan da, na osnovu podneska podnosioca, isti vrati u pređašnje stanje. Podnosilac je dužan da podnese podnesak o povraćaju u pređašnje stanje u roku od petnaest (15) dana, od dana kada je prestao razlog propuštanja i ujedno je dužan da obrazloži svoj zahtev. Povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljen ukoliko je prošla godina ili više od dana proteka roka određenog ovim zakonom”*.
35. U tom pogledu, Sud smatra da je „Rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KI34/09“ bilo odbijeno jer je zahtev podnosioca bio preuranjen te se na taj način nije moglo smatrati da je ispunio uslove iz člana 113. 7 Ustava i dalje precizirane u članu 47. 2 Zakona; tako da se član 50 Zakona ne može primeniti u ovom slučaju. Iz toga proizilazi da podnosilac zahteva nije pružio održive osnove i dokaze koji bi potkrepili zahtev da se vrati u prethodno stanje.
36. Pored toga, Sud želi da naglasi da su odluke Ustavnog suda konačne i obavezujuće i nisu predmet razmatranja; stoga, Sud smatra da u ovom predmetu, nije bio u pitanju krajnji rok, kao što tvrdi podnosilac zahteva.

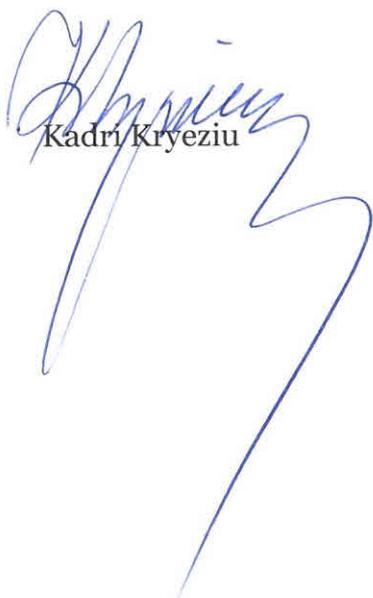
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, pravilima 36 (2) b) i 56 (2) Poslovnika o radu, dana 11. marta 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. Ova odluka se dostavlja stranama i objavljuje se u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20.4 Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani